

TRI ZLATNA ZAKONA

Poodavno je na sajtu www.plavosrce.com u komentarima, između ostalog, napisano i sledeće

DA BI SMO ZEMLJU
STABILIZOVALI
I PAŽNJU NARODU
SVOM POSVETILI
DA BI SVAKO BIO
DOMAĆIN U SVOJOJ KUĆI
TREBA DONETI ZAKON,
A TO STAVITI I U USTAV,
DA NA VAŽNIM POLOŽAJIMA
MOGU BITI SAMO
ONI KOJI SU OVDE ROĐENI
/ I OVDE DUGO ŽIVELI/
A ZA VISOKE I
NAJVIŠE POLOŽAJE
DA IM JE OVDE I
JEDAN RODITELJ ROĐEN
TAKO BISMO SVE ZAŠTITILI
SVOJ RAZVOJ NAJZAD
OVDE SEBI OMOGUĆILI
A BRAĆU KOD NJIH SAČUVALI
POLITIČARIMA NJIHOVIM
SADA KOD NJIH NJIHOV
POLITIČKI KORPUS OJAČALI

*

DA BI SMO INTERESE
NEPRINCIPIJELNE SPREČILI
SVIMA ISTU ČAST UKAZALI
U ZAJEDNIČKO DOBRO GLEDALI
TREBA ZAKONOM REGULISATI
DA NA POVEZANIM FUNKCIJAMA
ISTOVREMENO
NE SMEJU DA SEDE
FUNKCIONERI ISTOG POREKLA
REGIONALNOG, PLEMENSKOG,
ZAVIČAJNOG, BORAVIŠNOG...

Dolaskom patriota, očekivalo se da se prvo počne sa rešenjem nekih od suštinskih problema, koji prilično dugo traju, i koji su se već duboko ukorenili i umrežili, a koji pogubno utiču na osećaj dostojanstva ovdašnjeg čoveka i prete da uruše njegov već poljuljani nacionalni identitet, ličnu slobodu prava afirmacije, napretka i radosti života mesta rođenja, i čije prevazilaženje je uslov i osnov početka rešavanja, isto tako važnih, egzistencijalnih, društvenih, razvojnih i bilo kojih drugih pitanja.

OČEKIVALO SE DA SE
REŠE PROBLEMI PLEMENAŠENJA
I MEDIJSKE UZURPACIJE

KAD ONO

u javnost se priča da neki parasistemi

"UDARIŠE NA KRAGUJEVAC"!

Da li su pale sve maske? Slobodarski Kragujevac je morao da otvori i čak internacionalizuje

"ŠUMADIJSKO PITANJE"

Stoga se traži trajno sistemsko rešenje kako priliči državi koja hoće da bude stabilna

ozbiljna i suverena i od svog naroda poštovana*

TRI ZLATNA ZAKONA

Odmah inicirati predloge 3. važna zakona, i urgirati da i u Ustav budu uneseni

1.

Zakon o uslovima za obavljanje društveno političkih funkcija

Pored obavezne stručnosti, iskustva, reference postignutog, dokazanog patriotizma, moralnosti, državljanstva, itd, mora se zahtevati da osoba koja obavlja bilo koju javnu, društveno političku funkciju, mora da **a/** bude ovde rođena, /administrativni i materijalni dokazi/ i da najmanje zadnjih 20 godina stalno ovde živi. Za više javne položaje, /na pr. pozicije predsednika okruga, gradonačelnika grada Beograda, načelnika raznih vitalnih državnih ili javnih službi,./ dodatni uslov je da je ovde i jedan roditelj rođen i da je ovde živeo / živi, / a za najviše pozicije, /premijer i predsednik/, takođe dodatni uslov je da su ovde, pored kandidata, rođena i najmanje dva kolena predaka. **b/** izuzetno, samo u krajnjim slučajevima, može doći do odstupanja na nižem nivou funkcija /do ministra/, i to samo po proceni i ličnoj odluci predsednika države, i to samo za dati mandat.

Inače, svako ko ne ispunjava date uslove, a živi ovde, odnosno ima recimo samo državljanstvo, mora, a to neće biti teško onome ko iskreno poštuje ovu zemlju, da shvati zašto se to traži. Takav može i treba naravno da živi i radi normalno - kao i do sada, pa i da se društveno politički angažuje na nižem nivou, sa protokom određenog uslovnog vremena, u skladu sa određenim propisima, ukoliko su mu to ambicije, /recimo kao mesni ili opštinski odbornik, i sl./ Logično bi bilo da je i takvima u interesu da brane integritet ove zemlje, ako im je cilj trajno prebivalište u ovoj zemlji, a ako imaju potomke, isti ce već sutra, kad stasaju, imati stečene uslove /samim rođenjem ili drugim kolenom/ za bolji političko-društveni angažman, ako ih to bude interesovalo.

2.

Zakon o glavnom gradu

Da predstavnici gradova Niša, Kragujevca i Novog Sada, zajedno sa najvišim predstavnicima državne i izvršne vlasti, predsednikom, premijerom i predsednikom skupštine države, i eventualno predstavnicima stranaka, sednu za sto, i shodno novim društveno političkim i geopolitičkim okolnostima definišu koji će grad dobiti status glavnog grada, uzimajući u obzir, kako priliči svakom glavnom gradu u tradicionalnom svetu, najviše istorijske, nacionalne, ali i strateške, ekonomske, demografske i druge momente. U novim društveno političkim i strateškim relacijama, kada Srbija postaje samostalna država, Beograd nije više najbolje reprezentativno nacionalno rešenje, ako je to uopšte u narodu ikada i bio. Ne treba zaboraviti da su sa Beogradom Srbija, odnosno građani Srbije, retko kada doživeli srećno nacionalno /i *razvojno*/ rešenje, odnosno da je on uglavnom bio, reklo bi se, svesni ili čak projektovani 'kovač tuđe sreće' i tuđih interesa, a i danas se moguće mogu donekle takvi stavovi dati. videti sajt <http://www.plavosrce.com/DOWNLOAD/NA%20CRTU%20Srbije.pdf>

3.

Zakon o regionima – oblastima

Da se teritorijalno definišu regioni i odrede njihovi administrativni organi i nadležnosti u skladu sa modelom srednjeg nivoa vlasti. Neizdrživo je više da, posle toliko godina samostalnosti Srbije, i dalje imamo diskriminisano-asimetrično uređenje, odnosno isto kao što je bilo kada smo druge optuživali da nam "rade o glavi". Posebno je od izuzetnog nacionalnog ali i razvojnog značaja da Beograd, koji je, verovatno od samog pripajanja Srbiji, uvek uspevao da raznim 'egzibicijama' izbegne da suštinski bude pod „kapom“ Srbije i služi interesima Srbije, to konačno i postane. Analize govori da je u Beogradu akumulirana najveća aktiva ove zemlje, a da on sam i svi drugi spolja imaju ili su imali veće koristi od toga, nego mi sami, /posebno Centralna Srbija/, koji smo ga stvorili takvog kakav jeste. On mora da bude u službi interesa ovog naroda i pod njegovom višestrukom kontrolom, upravo zbog dosadašnjeg nepovoljnog iskustva. **NIKAKO I NIKADA VIŠE kao autohtona jedinica**, već samo kao grad/okrug koji je deo šireg srednjeg modela, kao i za sve ostale delove zemlje, a čije je administrativno sedište tog višeg nivoa izvan njega. / najbolje rešenje je da se primeni definisani model oblasti dat na sajtu <http://plavosrce.com/DOWNLOAD/IZBOR%20OBLASTNACELNIKA.pdf>

Svaka zemlja po definiciji prioritarno štiti svoje interese i interese svojih građana. Tako konačno mora da počne da se ponaša i naša zemlja, jer ovo što se radi, ili toleriše, ne samo da podriva interese naše zemlje, već vređa dostojanstvo i poštovanje naših građana. **A ako država ne štiti i ne poštuje svoje građane, onda čemu država, čemu nacija.*